

Ilie - Numărul Trei

Să se știe

Jeff Pippenger

2023-09-29

A zvakaitika panguva yokupirwa kwechibayiro chamadekwana, Eria muprofita akaswедера akati, Jehovha Mwari waAbrahama, waIsaka, newaIsraeri, ngazvizivikanwe nhasi kuti imi muri Mwari muIsraeri, uye kuti ini ndiri muranda wenyu, uye kuti ndakaita zvinhu izvi zvose neshoko renyu. 1 Madzimambo 18:36.

Am identificat caracteristicile lui Ilie ca simbol. Una dintre aceste caracteristici este că slujirea și mesajul lui Ilie, ale lui Ioan Botezătorul și ale lui William Miller au fost instrumente ale judecății. Mesajul lor a fost folosit de Domnul pentru a pune la încercare istoriile lor respective. Isus a spus că, dacă El n-ar fi venit, atunci iudeii cârtitori n-ar fi avut păcat.

Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nicio dezinovățire pentru păcatul lor. Ioan 15:22.

Ezechiel identifică același principiu pentru iudeii cârtitori ai vremii sale.

Căci ei sunt copii obraznici și cu inima împietrită. Te trimit la ei; și le vei spune: Așa vorbește Domnul Dumnezeu. Iar ei, fie că vor asculta, fie că se vor împotrivi, (căci sunt o casă răzvrătită,) tot vor ști că a fost un proroc în mijlocul lor. Ezechiel 2:4, 5.

Simbolismul lui Ilie include rolul său ca instrument al judecății.

„Cei care sunt angajați în proclamarea soliei celui de-al treilea înger cercetează Scripturile după același plan pe care l-a adoptat părintele Miller. În mica lucrare intitulată **Views of the Prophecies and Prophetic Chronology**, părintele Miller prezintă următoarele reguli simple, dar inteligente și importante, pentru studiul și interpretarea Bibliei:

„1. Fiecare cuvânt trebuie să aibă aplicarea sa potrivită la subiectul prezentat în Biblie; 2. Toată Scriptura este necesară și poate fi înțeleasă prin aplicare stăruitoare și studiu; 3. Nimic din ceea ce este descoperit în Scriptură nu poate sau nu va fi ascuns de cei care cer în credință, fără să se îndoiască; 4. Pentru a înțelege doctrina, adunați toate scripturile privitoare la subiectul pe care doriți să-l cunoașteți, apoi lăsați fiecare cuvânt să aibă influența sa potrivită; și, dacă vă puteți forma teoria fără contradicție, nu puteți fi în eroare; 5. Scriptura trebuie să fie propriul ei interpret, întrucât este o regulă pentru sine însăși. Dacă depind de un învățător ca să mi-o explice, iar el ar ghici sensul ei sau ar dori să fie astfel din pricina crezului său sectar ori pentru a fi socotit înțelept, atunci ghicirea lui, dorința lui, crezul lui sau înțelepciunea lui sunt regula mea, și nu Biblia.”

„De mai sus reprezintă o parte din aceste reguli; iar, în studiul nostru al Bibliei, toți vom face bine să luăm seama la principiile expuse.

„Credința autentică este întemeiată pe Scripturi; însă Satana folosește atât de multe mijloace pentru a răstălmăci Scripturile și a introduce rătăcirea, încât este nevoie de o mare grijă dacă cineva dorește să cunoască ce învață ele cu adevărat. Una dintre marile amăgiri ale acestui timp este a stăruii mult asupra simțămintelor și a pretinde sinceritate, în timp ce sunt ignorate declarațiile lămurite ale Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că acel Cuvânt nu corespunde simțămintelor. Mulți nu au altă temelie pentru credința lor decât emoția. Religia lor constă în exaltare; când aceasta încetează, credința lor dispare. Simțământul poate fi pleavă, dar Cuvântul lui Dumnezeu este grâul. Și «ce», spune profetul, «are pleava de-a face cu grâul?»”

„Nimeni nu va fi condamnat pentru că nu a luat aminte la lumina și cunoștința pe care nu le-a avut niciodată și pe care nu le-a putut dobândi. Dar mulți refuză să asculte de adevărul care le este prezentat de către ambasadorii lui Hristos, deoarece doresc să se conformeze standardului lumii; iar adevărul care a ajuns la înțelegerea lor, lumina care a strălucit în suflet, îi va condamna la Judecată. În aceste zile din urmă avem lumina acumulată care a strălucit de-a lungul tuturor veacurilor și vom fi ținuți răspunzători în mod corespunzător. Calea sfințeniei nu este la același nivel cu lumea; ea este o cale înălțată. Dacă umblăm pe această cale, dacă alergăm pe calea poruncilor Domnului, vom descoperi că „cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, care luminează tot mai mult până la ziua desăvârșită.” Review and Herald, 25 noiembrie 1884.

Nu suntem „condamnați pentru că nu am dat ascultare luminii și cunoștinței pe care” „nu le-am avut niciodată și” „nu le-am fi putut obține.” Aspectul important al acestei afirmații este expresia „nu le-am fi putut obține.” Ilie, Ioan și Miller reprezintă lumină pentru generațiile lor respective, lumină care putea fi dobândită. Prezența mesajului lor a îndepărtat vâlul a ceea ce este numit, în limbaj juridic, în Statele Unite, „plausible deniability”. Mesajul lui Ilie, în orice generație în care se manifestă, înlătură orice „plausible deniability”, ținând astfel întreaga generație răspunzătoare pentru lumina care este atunci prezentată.

„Brat môj raz povedal, že nechce počut' nič o učení, ktoré zastávame, zo strachu, že by sa dal presvedčiť. Nechcel prichádzať na zhromaždenia ani počúvať kázne; no neskôr vyhlásil, že vidí, že je rovnako vinný, ako keby ich bol počul. Boh mu dal príležitosť poznať pravdu a za túto príležitosť ho bude brať na zodpovednosť. Medzi nami je mnoho takých, ktorí majú predsudky proti učeniám, o ktorých sa teraz hovorí. Neprídu, aby počuli, nebudú pokojne skúmať, ale v temnote predkladajú svoje námietky. So svojím postojom sú úplne spokojní. „Hovoríš: Bohatý som a zbohatol som, a nič nepotrebujem; a nevieš, že si biedny a poľutovaniahodný i chudobný i slepý i nahý. Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlato prečistené ohňom, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odial a aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a kolýriom si pomaz oči, aby si videl. Ja karhám a trescem všetkých, ktorých milujem. Rozhorli sa teda a kajaj sa“ (Zjavenie 3:17–19).“

„Acest pasaj din Scriptură se aplică aceluia care trăiesc sub răsunetul soliei, dar care nu vor veni s-o asculte. De unde știți că Domnul nu dă dovezi noi ale adevărului Său, așezându-l într-un cadru nou, pentru ca calea Domnului să fie pregătită? Ce planuri ați făcut ca lumina nouă să fie insuflată în rândurile poporului lui Dumnezeu? Ce dovadă aveți că Dumnezeu n-a trimis lumină copiilor Săi? Orice suficiență de sine, orice egoism și orice mândrie a opiniei

trebuie lepădate. Trebuie să venim la picioarele lui Isus și să învățăm de la El, care este blând și smerit cu inima. Isus nu i-a învățat pe ucenicii Săi așa cum îi învățau rabinii pe ai lor. Mulți dintre iudei au venit și au ascultat, pe când Hristos descoperea tainele mântuirii, dar n-au venit ca să învețe; au venit ca să critice, ca să-L prindă în vreo neconcordanță, pentru ca să aibă ceva cu care să stârneasă prejudecata poporului. Ei se mulțumeau cu cunoștința lor, dar copiii lui Dumnezeu trebuie să cunoască glasul Adevăratului Păstor. Nu este oare acesta un timp în care ar fi cu totul potrivit să postim și să ne rugăm înaintea lui Dumnezeu? Suntem în primejdia neînțelegerilor, în primejdia de a lua partea uneia sau alteia într-un punct controversat; și n-ar trebui oare să-L căutăm pe Dumnezeu cu stăruință, cu umilirea sufletului, ca să cunoaștem ce este adevărul?” Solii alese, cartea 1, 413.

Cei care reprezintă solia lui Ilie sunt instrumente ale judecății într-un proces de curățire care pregătește calea pentru Solul legământului, ca să curețe templul. În împlinirea lucrării de curățire a templului, lumina adevărului prezent este descoperită. Dacă ea nu ar fi descoperită, aceia pe care Hristos i-a căutat și îi caută să-i curățească și-ar păstra mantaua laodiceană a autoamăgirii. Ilie simbolizează o slujire care prezintă adevărul ca instrument al judecății. De aceea ni se spune că aceia care au respins solia lui Ioan Botezătorul nu puteau beneficia de învățătura lui Isus.

„Mi-a fost îndreptată din nou atenția asupra proclamării primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie ca să pregătească calea lui Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au fost avantajați de învățăturile lui Isus.” Early Writings, 258.

Në historitë profetike që paraqesin në mënyrë tipologjike pastrimin e popullit të Perëndisë, shpaloset një mesazh i së vërtetës së tashme që e mban këtë brez përgjegjës për zgjedhjen ose të errësirës, ose të dritës.

Dar tu, Daniele, păstrează ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga înapoi și încolo, și cunoștința va crește.... Și el a zis: Mergi pe calea ta, Daniele, căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:4, 9, 10.

Cei care reprezintă mesajul lui Ilie pentru generațiile lor sunt identificați de Hristos drept ambasadorii Săi, pentru a-i folosi ca instrumente ale judecății. Aceasta este ceea ce identifica Ilie când a spus: „să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău și că am făcut toate aceste lucruri după cuvântul Tău.”

Această adevăr este, de asemenea, prezentat de Isus cu privire la Ioan Botezătorul.

Și, pe când plecau ei, Isus a început să spună mulțimilor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților. Dar ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc. Căci el este acela despre care este scris: «Iată, trimit pe solul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta înaintea Ta.» Matei 11:7–10.

Ioan a fost mai mult decât un profet; el a fost un instrument al judecății, iar lucrarea sa a fost făcută cunoscută generației sale, căci ei ieșiseră în pustie ca să-l vadă, tot atât de sigur cum a venit tot

Israelul la Carmel la porunca lui Ahab. William Miller a înțeles sporirea cunoștinței care fusese desigilată în 1798. El i-a reprezentat pe aceia care alergau înapoi și încolo în Cuvântul lui Dumnezeu pe măsură ce cunoștința creștea. Solia sa se întemeia pe timpul profetic, iar în 1840 solia și lucrarea sa au fost așezate înaintea generației sale într-un asemenea fel încât întreaga lume protestantă privea să vadă dacă metodologia lui funcționa. Când aceasta a fost confirmată, solia sa a fost purtată în jurul lumii.

„În anul 1840, o altă împlinire remarcabilă a profeției a stârnit un interes larg răspândit. Cu doi ani mai înainte, Josiah Litch, unul dintre slujitorii de seamă care predicau a doua venire, a publicat o expunere a Apocalipsei 9, prezicând căderea Imperiului Otoman. Potrivit calculelor sale, această putere urma să fie răsturnată... la 11 august 1840, când se poate aștepta ca puterea otomană din Constantinopol să fie frântă. Și cred că astfel se va dovedi a fi.”

„La vremea exact specificată, Turcia, prin ambasadorii săi, a acceptat protecția puterilor aliatale ale Europei și astfel s-a pus sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit în mod exact prezicerea. Când acest lucru a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de justetea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și de colaboratorii săi, iar mișcările advente i-a fost dat un impuls minunat. Bărbați de învățătură și de rang s-au unit cu Miller, atât în predicarea, cât și în publicarea concepțiilor sale, iar din 1840 până în 1844 lucrarea s-a extins rapid.” The Great Controversy, 334, 335.

Od „1840. do 1844.” predstavljaju povijest „sedam gromova” iz desetog poglavlja Otkrivenja. U toj je povijesti započet proces očišćenja koji je predodčen u trećem poglavlju Malahije i u dvama Kristovim čišćenjima Hrama. Proces očišćenja bio je postupan proces kušnje, utemeljen na Millerovu razumijevanju načela dan za godinu. Oni koji predstavljaju Ilijinu poruku pripravljaču put da glasnik Saveza iznenada dođe u svoj Hram, i oni su simbol oruđa suda kojim se glasnik Saveza služi kako bi odstranio one koji izabiru tamu radije nego svjetlost.

Eu, na verdade, vos batizo com água para arrependimento; mas aquelas que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo; cuja pá está em sua mão, e limpará completamente a sua eira, e recolherá o seu trigo no celeiro; mas queimará a palha com fogo inextinguível. Mateus 3:11, 12.

În vremea lui Hristos, reprezentată în Ioan 6:66, El a pierdut mai mulți ucenici decât în oricare altă perioadă. În Hristos, Lumina lumii, unde este tratat acest pasaj din Ioan, metodologia aplicării profetice a fost chiar motivul pentru care ucenicii au plecat. Ei nu puteau înțelege că literalul îl reprezenta pe spiritual, iar, potrivit apostolului Pavel, literalul vine înaintea spiritualului.

Și astfel este scris: „Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu”; cel din urmă Adam a fost făcut un duh dător de viață. Dar nu ce este duhovnicesc a fost întâi, ci ceea ce este firesc; iar după aceea, ceea ce este duhovnicesc. 1 Corinteni 15:45, 46.

Nevrând și, prin urmare, neputând, iudeii au refuzat să-L înțeleagă pe Hristos atunci când El a arătat că este pâinea cerului care trebuia să fie mâncată. Obiceiurile și tradițiile au prevalat asupra metodei folosite de Hristos Însuși. Cu privire la această istorie, sora White a consemnat:

„Prin muștrarea publică a necredinței lor, acești ucenici au fost înștrăinați și mai mult de Isus. Ei au fost profund nemulțumiți și, dorind să-L rănească pe Mântuitorul și să dea satisfacție răutății fariseilor, I-au întors spatele și L-au părăsit cu dispreț. Își făcuseră alegerea: luaseră forma fără spirit, coaja fără miez. Hotărârea lor nu a mai fost niciodată schimbată; căci nu au mai umblat cu Isus.”

“Al cărui vânturător este în mâna Lui, și Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar.” Matei 3:12. Acesta a fost unul dintre momentele de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Pentru că erau prea mândri și neprihăniți în propriii lor ochi ca să primească muștrarea, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de smerenie, mulți s-au îndepărtat de Isus. Mulți fac încă același lucru. Sufletele sunt puse la probă astăzi, așa cum au fost și acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul este adus acasă la inimă, ei văd că viețile lor nu sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu. Ei văd nevoia unei schimbări depline în ei înșiși; dar nu sunt dispuși să ia asupra lor lucrarea de lepădare de sine. De aceea se mânia când păcatele lor sunt descoperite. Ei pleacă ofențați, după cum ucenicii L-au părăsit pe Isus, murmurând: ‘Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?’” Hristos, Lumina lumii, 392.

RN: Nu este clar la ce limbă se referă „rn”. Te rog spune-mi limba țintă, iar apoi voi traduce textul exact conform cerințelor.

Iată, voi trimite pe mesagerul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul, pe care-L căutați, va veni deodată la templul Său, da, Mesagerul legământului, în care vă găsiți plăcerea: iată, El va veni, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea suferi ziua venirii Lui? și cine va sta în picioare când Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca săpunul înălbitorului. El va șede ca un topitor și curățitor al argintului; va curăți pe fiii lui Levi și-i va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar de mâncare în neprihănire. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Maleahi 3:1-4.

Cel ce vine după Ioan Botezătorul este Acela care Își curăță aria cu lopata de vânturat și este ca focul topitorului. Procesul de curățire este împlinit de solul legământului și, prin urmare, identifică o istorie în care Domnul intră în legământ cu un nou popor ales al legământului. Când vechiul Israel a fost izbăvit din robia Egiptului, una dintre temele acelei istorii sacre a fost chestiunea „întâiului născut”. Fie că era vorba despre moartea întâilor născuți ai Egiptului, fie despre identificarea de către Dumnezeu a lui Israel drept întâiul Său născut.

Și să-i spui lui Faraon: Așa vorbește Domnul: Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Și Eu îți spun: Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; iar dacă vei refuza să-l lași să plece, iată, îl voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut. Exodul 4:22, 23.

Atunci când Dumnezeu a încheiat legământ cu Israel la eliberarea din Egipt, planul divin era ca fiecare fiu întâi născut din fiecare seminție să fie dedicat lucrării preoției. Dar, la răzvrătirea vițelului de aur, numai seminția lui Levi a stat de partea lui Moise în acea răzvrătire. Pentru credințioșii lor, Dumnezeu a desfășurat planul Său ca fiecare întâi născut din fiecare seminție să fie dedicat preoției și a trecut pe lângă celelalte seminții, dând seminției lui Levi dreptul exclusiv la

preoție. Când solul legământului îi curățește pe fiii lui Levi, aceasta reprezintă o istorie în care un fost popor al legământului este pus deoparte pentru un nou popor al legământului. Așa a fost în cazul lui Ioan Botezătorul, al milleriților și așa va fi cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Din 1840 până în 1844 a fost inițiat un proces de curățire prin subiectul de testare al soliei profetice care îi fusese dată lui William Miller. Acesta a condus la venirea deodată a Domnului la templul Său la 22 octombrie 1844, dar procesul de curățire nu s-a încheiat până în 1863.

„Atât profeția din Daniel 8:14: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sanctuarul va fi curățit», cât și solia primului înger: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui», indicau spre slujirea lui Hristos în Locul Preasfânt, spre judecata de cercetare, iar nu spre venirea lui Hristos pentru răscumpărarea poporului Său și nimicirea celor răi. Greșeala nu fusese în calcularea perioadelor profetice, ci în evenimentul care urma să aibă loc la sfârșitul celor 2300 de zile. Prin această eroare, credincioșii suferiseră dezamăgire; totuși, tot ceea ce fusese prevestit de profeție și tot ceea ce aveau vreun temei scripturistic să aștepte se împlinise. Chiar în vremea când deplângeau năruirea speranțelor lor, avusese loc evenimentul care fusese prezis de solie și care trebuia să se împlinească înainte ca Domnul să Se poată arăta pentru a da răsplată slujitorilor Săi.»

„Christos a venit nu pe pământ, așa cum se așteptau ei, ci, așa cum era preînchipuit în simbol, în Locul Preasfânt al templului lui Dumnezeu din cer. El este înfățișat de profetul Daniel ca venind în acest timp la Cel Îmbătrânit de zile: «Mă uitam în vedeniile mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit Unul ca un Fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.» Daniel 7:13.

„Această venire este prevestită și de prorocul Maleahi: «Domnul pe care-L căutați va veni deodată în Templul Său, și Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine», zice Domnul oștirilor.» Maleahi 3:1. Venirea Domnului la Templul Său a fost, pentru poporul Său, bruscă, neașteptată. Ei nu-L așteptau acolo. Se așteptau ca El să vină pe pământ, „în văpaie de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.» 2 Tesaloniceni 1:8.

„Dar poporul nu era încă pregătit să-L întâmpine pe Domnul său. Mai era încă o lucrare de pregătire care trebuia împlinită pentru ei. Trebuia să le fie dată lumină, îndreptându-le mintea spre templul lui Dumnezeu din cer; și, pe măsură ce aveau să-L urmeze prin credință pe Marele lor Preot în slujirea Sa de acolo, aveau să le fie descoperite noi îndatoriri. Un alt mesaj de avertizare și de învățătură trebuia să fie dat bisericii.

„Prorocul zice: «Cine va putea să sufere ziua venirii Lui? și cine va rămâne în picioare când Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca săpunul nălbitorului. El va șede ca un topitor și curățitor de argint; va curăți pe fiii lui Levi și-i va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar în neprihănire.» Maleahi 3:2, 3. Cei care vor trăi pe pământ atunci când mijlocirea lui Hristos va înceta în sanctuarul de sus trebuie să stea înaintea unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor. Veșmintele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie curățite de păcat prin sângele stropirii. Prin harul lui Dumnezeu și prin propria lor străduință stăruitoare, ei trebuie să fie biruitori în lupta cu răul. În timp ce judecata de cercetare se desfășoară în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din sanctuar,

trebuie să aibă loc o lucrare specială de curățire, de îndepărtare a păcatului, în mijlocul poporului lui Dumnezeu de pe pământ. Această lucrare este prezentată mai limpede în soliile din Apocalipsa 14.”

“Când această lucrare va fi fost împlinită, urmașii lui Hristos vor fi pregătiți pentru arătarea Lui. «Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult.» Maleahi 3:4. Atunci biserica pe care Domnul nostru, la venirea Sa, o va primi la Sine va fi o «biserica slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de felul acesta.» Efeseni 5:27. Atunci ea va privi «ca zorile dimineții, frumoasă ca luna, curată ca soarele și înfricoșătoare ca niște oști sub steagurile lor.» Cântarea Cântărilor 6:10.”

„Pe lângă venirea Domnului la templul Său, Maleahi prezice și a doua Sa venire, venirea Sa pentru aducerea la îndeplinire a judecății, în aceste cuvinte: «Și Mă voi apropia de voi pentru judecată; și voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor și împotriva preacurvarilor, și împotriva celor ce jură strâmb, și împotriva celor ce asupresc pe simbriaș în plata lui, pe văduvă și pe orfan, și împotriva celor ce lipsesc pe străin de dreptul lui și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor.» Maleahi 3:5. Iuda se referă la aceeași scenă când spune: «Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecată împotriva tuturor și să încredințeze pe toți cei nelegiuți dintre ei de toate faptele lor nelegiuite.» Iuda 14, 15. Această venire și venirea Domnului la templul Său sunt evenimente distincte și separate.”

„Venirea lui Hristos ca Marele nostru Preot în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentată în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; și venirea Domnului la templul Său, prevestită de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar acesta este reprezentat, de asemenea, prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia veacurilor, 424–426.

Patru „veniri” sunt menționate în ultimul paragraf, și toate sunt aceeași venire, simbolizată în patru feluri diferite. Una dintre aceste „veniri” este parabola celor zece fecioare.

„Sunt adesea îndrumată către parabola celor zece fecioare, dintre care cinci erau înțelepte, iar cinci neînțelepte. Această parabolă s-a împlinit și se va împlini până la ultima literă, căci are o aplicare specială pentru acest timp și, asemenea soliei celui de-al treilea înger, s-a împlinit și va continua să fie adevăr prezent până la încheierea timpului.” Review and Herald, 19 august 1890.

Dacă cele patru „veniri” „sunt descrieri ale aceluiași eveniment”, atunci acele patru „veniri” care s-au împlinit la începutul adventismului, în mișcarea millerită, „se vor împlini” din nou „până la ultima literă” în mișcarea lui Ilie, la sfârșitul adventismului.

William Miller și mileriiți au fost reprezentanții soliei primului înger, iar în același pasaj din Early Writings pe care l-am citat recent, solia primului înger avea caracteristicile identice ale lui Ioan Botezătorul. Am citat pasajul care spune că aceia care au respins solia lui Ioan Botezătorul nu puteau fi făcuți să beneficieze de învățăturile lui Isus. În paragraful următor ea spune: „Cei care au respins prima solie nu puteau fi făcuți să beneficieze de a doua; nici nu au fost făcuți să beneficieze

de strigătul de la miezul nopții, care avea menirea să-i pregătească să intre împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al Sanctuarului ceresc.” Atât William Miller, cât și Ioan Botezătorul reprezintă instrumente ale judecății.

Dacă niciunul dintre ei nu ar fi apărut, generațiile lor respective nu ar fi fost ținute răspunzătoare pentru respingerea luminii. Dumnezeu S-a folosit de acei doi soli pentru a îndepărta mantaua laodiceană a păcatului și a demonstra astfel goliciunea laodiceană a fostului popor ales, prin introducerea unei solii care, fie acceptată, fie respinsă, urma să fie folosită la judecată ca un semn că un profet fusese în mijlocul lor. Istoria din 1840 până în 1844 a fost prefigurată prin focul coborât peste jertfa lui Ilie pe Muntele Carmel. Adevăratul profet fusese deosebit de profeții mincinoși.

Suntem în punctul în care ar trebui să schițăm procesul de curățire care a continuat după 22 octombrie 1844. Sora White a declarat că, după 22 octombrie 1844, „poporul nu era încă pregătit să-L întâmpine pe Domnul său. Mai era încă o lucrare de pregătire care trebuia împlinită pentru ei. Trebuia să fie dată lumină, îndreptându-le mintea spre templul lui Dumnezeu din cer; iar pe măsură ce aveau să-L urmeze prin credință pe Marele lor Preot în slujirea Sa de acolo, aveau să le fie descoperite noi îndatoriri. Un alt mesaj de avertizare și de instruire trebuia să fie dat bisericii.”

اہ اعد یتلا، نیرش عل او سداسلانی یواللایف قدر اول «عسلا نزالا» یتن ف دال ا تضفر امدن ع یف یلوالا اهل مع دع ب ام یل ا ترمتس ا ری هطتلا یتلمع ن ا کارد ا یل ع اه تردق تدق ف، یسوم «مسق» لایناد. نون یدل ا حاتت فاب طبت رمل ا قئاق حل ا مهف.

Vom aborda procesul continuu de purificare în articolul următor și vom începe să aliniem cornul adevăratului protestantism pe care adventismul millerit l-a primit în anii 1840 cu cornul republicanismului.